

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΓΕΡΑΣΙΜΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Εύλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρυμβ' (142) Ψαλμὸς καὶ τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ Τροπάρια:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Θεοφόρῳ Γερασίμῳ προσπέσωμεν, οἱ ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις ποντούμενοι, ἀπὸ βαθέων κράζοντες ψυχῆς πρὸς αὐτόν· Ἄγιε Γεράσιμε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, σπεῦσον ἐξελοῦ ἡμᾶς, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ Βασιλείας πάντων Οὐρανῶν, ἀξιοθῆναι, ἰκέτευε Ὅσιε.

Δόξα.

Οἱ ὑπ' ὀδύνων χαλεπῶν κατεχόμενοι, καὶ συμφοραῖς καὶ ἀσθενείαις τρυχόμενοι, μετὰ κλαυθμῶν στενάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, δράμωμεν δακρύνοντες, Γερασίμου Τεμένει, κράζοντες ἐκ πίστεως· ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις μάκαρ πρὸς Θεόν, ρῦσαι ἡμᾶς πολυτρόπων κακώσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμὸς καὶ ὁ κανὼν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρισμάκαρ Γεράσιμε ἐκτενῶς, δέησιν προσάγων, μὴ ἐλλείπῃς τῷ Λυτρωτῇ, κινδύνων παντοίων διασῶσαι, τοὺς ἀδιστακτῶ τῇ πίστει τιμῶντάς σε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ θεία Σορός σου Πάτερ πιστοῖς, βρῦει τὰς ἰάσεις, προσιοῦσι τῷ σῷ Ναῷ, καὶ πάθη ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ὡς ἰατρὸς θεραπεύεις πανάριστος.

Δόξα.

Νοσοῦσάν μου ἴασαι τὴν ψυχὴν, Γεράσιμε μάκαρ, τῶν νοσοῦντων ὁ ἰατρός, καὶ βαίνειν τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου, σῆ μεσιτεία παμμάκαρ ἐνίσχυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δυσώπει Παρθένε τὸν Σὸν Υἱόν, σὺν τῷ Γερασίμῳ, νεκρωθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν, ζωῶσαι ὁ πάλαι τὸν τῆς χήρας, υἱὸν ζωώσας τῷ θείῳ προστάγματι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχοντές σε προστάτην πρὸς τὸν Θεὸν ἔνδοξε, οἱ Κεφαλληναῖοι τιμῶμεν καὶ ἰκετεύομεν, Πάτερ Γεράσιμε, τοὺς σὲ πιστῶς εὐφημοῦντας, πειρασμῶν ἀπάλλαξον τῇ μεσιτεία σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετεύομεν, Πάτερ, τὰ τῆς ψυχῆς ἴασαι πάθη, καὶ τὰ τραύματα ταύτης τάχος

θεράπευσον, τῶν εὐφημούντων σε, καὶ γεραιρόντων ἐκ πόθου, μοναζόντων καύχημα μάκαρ Γεράσιμε.

Δόξα.

Εὐμενῆ σε προστάτην πρὸς τὸν Θεόν, Ὅσιε, πάντες προβαλλόμεθα Πάτερ, θεῖε Γεράσιμε, καθικετεύοντες, πειρατηρίων παντοίων, λυτρωθῆναι ἅπαντας τῆ μεσιτεία σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε τὸν Λυτρωτὴν τέξασα, λύτρωσαι παντοίων κινδύνων τοὺς Σοὶ προστρέχοντας καὶ ἀνυμνοῦντάς Σε, Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν πιστῶν βοήθεια μόνη πανύμνητε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων Γεράσιμε τὴν σὴν νῆσον καὶ τὴν ποιμνὴν, ἧς ἐκ Θεοῦ προστάτης γεγένησαι, καὶ ἄγρυπνος φύλαξ τούτων καὶ ῥύστης.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προστάτης θερμὸς ὑπάρχεις, ὦ Γεράσιμε, τοῖς πόθῳ τῷ σῷ Τεμένει προσπελάζουσι, καὶ πιστῶς γεραίρουσι καὶ βοῶσί σοι πανσεβάσιμι· ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς μέγας ἡμῶν φύλαξ καὶ πρόμαχος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοφόρε Γεράσιμε, λύτρωσαι κινδύνων τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ προστρέχοντας τῆ σκέπῃ σου, ὅπως σὲ ἀπαύστως μακαρίζωμεν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκετεύομεν, Ὅσιε, τὴν νενεκρωμένην ψυχὴν ἡμῶν ζώωσον, καὶ ἀνάστησον πρεσβείαις σου, ἐκ βυθοῦ θανοῦσαν ἀπογνώσεως.

Δόξα.

Ὁν ἐπόθησας, Ὅσιε, σάρκα δι' ὃν ἔτηξας καθικέτευε, τοῖς ὑμνοῦσί σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς Μητρὸς Σου δεήσεσι, καὶ τοῦ σοῦ Ὁσίου Κύριε δώρησαι, τοῖς οἰκέταις Σου τὴν ἄφεσιν, τῶν πλημμελημάτων Ὑπεράγαθε.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γερασίμου τοῦ θείου, ταῖς πανευπροσδέκτοις ὁ Θεὸς δεήσεσι, σκότους ἐξωτέρου καὶ γεέννης τοὺς δούλους Σου λύτρωσαι, καὶ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιωθῆναι, καταξίωσον μόνη Μακρόθυμε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρεστῶς τῆ Τριάδι, Πάτερ παμμακάριστε θεῖε Γεράσιμε, ὑπὲρ τῶν σῶν

δούλων, καθικέτευε ταύτην μακάριε, τοῦ ῥυσθῆναι πάντα βιωτικῶν πειρατηρίων, τοὺς προστρέχοντας πίστει τῇ σκέπη σου.

Δόξα.

Ἄναιμάκτους θυσίας, λειτουργῶν προσέφερες Θεῷ τρισόλβιε, ἱερεὺς ὑπάρχων, τοῦ Ὑψίστου Γεράσιμε πάντιμε· ἀλλὰ τοῦτον Πάτερ, ἐκδυσωπῶν μὴ διαλείπης, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, καύχημα καὶ στήριγμα πιστῶν Πανάμωμε, ἡ Θεογεννήτωρ, καὶ τῆς κτίσεως πάσης βασίλισσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, τὸν Σὸν Υἱὸν λύτρωσαι πάσης, ἐπηρείας δεινοῦ πολεμήτορος.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ σὴ παμμάκαρ ψυχὴ, τοῖς οὐρανοῖς ἐγκατώκησε, τὸ σῶμά σου δὲ τῇ γῆ, ὑπάρχον ἐξαισία, τελεῖ τὰ τεράστια, ψυχῶν καὶ σωμάτων, θεραπεῦον τὰ νοσήματα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαῖς εὐπροσδέκτοις εὐχαῖς, συντήρει μάκαρ Γεράσιμε, τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, ψυχῆς τε ἀγνότητι, τιμώντάς σε ἔνδοξε, καὶ προσκαλουμένους, σοῦ τὴν ἄμαχον ἀντίληψιν.

Δόξα.

Μεσίτην πρὸς τὸν Θεόν, σὲ εὐμενῆ προβαλλόμεθα, Γεράσιμε ἱερέ, ὑπάρχεις γὰρ στήριγμα, καὶ καύχημα, Ὅσιε, τῶν πιστῶν καὶ κλέος ἡμῶν, Πάτερ πανσεβάσμιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος τῷ Μωϋσῆ, Σὲ προετύπου Πανάμωμε· ἐκ Σοῦ γὰρ ὁ Λυτρωτὴς, τεχθεὶς ὡς ἠδύδοκησε, διέσωσεν Ἄχραντε, τοὺς προσκαλουμένους, Σοῦ τὴν ἄμαχον βοήθειαν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων Γεράσιμε τὴν σὴν νῆσον καὶ τὴν ποιίμνην, ἥς ἐκ Θεοῦ προστάτης γεγένησαι, καὶ ἄγρυπνος φύλαξ τούτων καὶ ῥύστης.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Οἱ ποθοῦντες τῶν ἀσθενειῶν ἀναρρώσασθαι, Γερασίμου τῷ σεπτῷ Τεμένει προσδράμωμεν, καὶ ἐγγίζοντες εὐλαβῶς τῇ θείᾳ αὐτοῦ Σορῷ, μετὰ πόθου κράζωμεν αὐτῷ, ὡς ἐκ Θεοῦ χάριν λαβὼν τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι· τάχυνον ἐξελέσθαι, παντοίων πειρατηρίων, καὶ τῶν ἐχθίστων δυσμενῶν, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Στιχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ια' 27-30).

Ἐῖπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς

μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ἡμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστί.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις Ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ.: Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μάκαρ, θεοφόρε Γεράσιμε, σὲ καὶ ζῶντα περιχαρῶς ἐπλουτήσαμεν, καὶ μετὰ θάνατον ἔχειν σε, ἤξιώθημεν πανθαύμαστε· διὸ τὸ θεῖόν σου, καὶ σεβάσμιον Σκῆνος εὐλαβῶς ἀσπαζόμενοι, δυσωποῦμέν σε, τὸν Θεὸν ἱκετεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχων ἰσοστάσιος ὄντως, Πάτερ τρισόλβιε, Γεράσιμε θεόφρον, ἐκλύτρωσαι κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, προσενήνοχας Πάτερ, θῦμα εὐπρόσδεκτον, Γεράσιμε θεόφρον, καὶ νῦν μὴ διαλείπης, ἐποπτεύων τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Ἀμυθήτους ἀγῶνας, ἐπὶ γῆς ἠγωνίσω Πάτερ Γεράσιμε, καὶ νῦν ταῖς οὐρανίαις, συνῶν χοροστασίαις, περιφρούρει τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κόσμῳ κήσασα, παντοίων ἀλγηδόνων, ἀπάλλαξον τοὺς πίστει, τῷ Υἱῷ Σου κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ σῇ πρεσβείᾳ, τὰς τῶν ψυχῶν ἀρρώστιας, τῶν σὲ τιμώντων θεραπεύεις, τρισμάκαρ· ὅθεν σὲ τιμῶμεν, Γεράσιμε θεόφρον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ προβάλλοντες πρέσβυν, ἀπὸ κινδύνων ἐκλυτρούμεθα μάκαρ, σαῖς πανευπροσδέκτοις, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβείαις.

Δόξα.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου, ἀποκάθαρον πάθη, σῆ μεσιτεία θεοφόρε τρισμάκαρ, ὅπως σὲ γεραίρω, Γεράσιμε θεόφρον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκτακεῖσαν, ἀμαρτίαις ψυχὴν μου, σῆ μεσιτεία καταδρόσισον, Κόρη, ὅπως Σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰρήνην οὐρανόθεν, Ὅσιε τρισμάκαρ, καταπεμφθῆναι δυσώπει πανόλβιε, τοῖς καθαρᾷ διανοίᾳ σὲ μακαρίζουσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἔμπλησον θεόφρον, τοὺς προσιόντας τῷ θείῳ Τεμένει σου, καὶ τὸν Δεσπότην αἰεὶ μεγαλύνουσι.

Δόξα.

Καταύγασον τὰς κόρας, μάκαρ τῆς ψυχῆς μου, πεπορωμένας καὶ τρέχειν ἐνίσχυσον, πρὸς τρίβους θείας τὸν σὲ μακαρίζοντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὄντως Θεοτόκον, πάντες σὲ τιμῶμεν, καὶ ἀσιγήτως τὸ χαῖρέ Σοι κράζομεν· Σὺ γὰρ ἐκύησας κόσμῳ τὴν ἀγαλλίασιν.

Μεγαλυνάρια

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

Τῆς Πελοποννήσου θεῖος βλαστός, καὶ Κεφαλληνίας ὁ ἀσύλητος θησαυρός, καὶ πάσης Ἑλλάδος, τὸ καύχημα τὸ μέγα, Γεράσιμε θεόφρον, σκέπε τὴν νῆσόν σου.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ τοὺς σοὺς πολλούς, ἀγῶνας παμμάκαρ, καὶ τὰ θαύματα τὰ σεπτὰ, ἄπερ διετέλεις, Γεράσιμε θεόφρον· διὸ λιταῖς σου θείαις, ἡμᾶς περισώζε.

Μέγιστος ὑπάρχεις ἡμῶν φρουρός, φύλαξ καὶ προστάτης, ἀντιλήπτωρ καὶ πρεσβευτής, ἐν κινδύνοις ῥύστης, λοιμοῦ τε καθαιρέτης, Γεράσιμε τρισμάκαρ· διὸ τιμῶμέν σε.

Χαίροις Ἐκκλησίας νέος ἀστήρ, ἱερέων δόξα, μοναζόντων ὑπογραμμός, ἀσκητῶν λαμπρότης, τῆς χάριτος δοχεῖον, προστάτης δὲ καὶ σκέπη, ἡμῶν Γεράσιμε.

Πηγὴν θαυματόβρυτον τὸ σεπτόν, Σκῆνός σου παμμάκαρ, κεκτημένοι παρὰ Θεοῦ, ἐν σοὶ χαρμοσύνως, ἡ νῆσος σου καυχᾶται, Γεράσιμε ἣν φρούρει σαῖς εὐχαῖς πάντοτε.

Τῆς ὁμολογίας Χριστιανῶν, ἔθετό σε στύλον ἀδιάσειστον ὁ Θεός, τὸ σεπτὸν σου Σκῆνος Γεράσιμε δὸς πᾶσι, τοῖς ἐναντίοις λίθον δεινοῦ προσκόμματος.

Τὸν φωστῆρα πάντες τὸν παμφαῆ, τὸν ἐκ τῶν Τρικάλων, ἀπαστράψαντα φαινωῶς, τῶν Ὁσίων δόξα, καὶ κλέος ἱερέων, Γεράσιμον τὸν θεῖον, πάντες ὑμνήσωμεν.

Ποίμνης σου παμμάκαρ ἧς ἐκ Θεοῦ, φύλαξ ἐπιστεύθης, τοῦ ἠγεῖσθαι αὐτῆς θερμῶς, σκέπε φρούρει ταύτην, ἐχθίστων ἀοράτων, παντοίων ὀρατῶν τε, θεῖε Γεράσιμε.

Κόπους τε καὶ πόνους οὐς δι' αὐτήν, ἦνυσας παμμάκαρ, περιόντος σου ἐν τῇ γῆ, πρέσβευε τηρεῖσθαι, τοῖς θήρας ἐκδιώκων, συλῆσαι τοὺς ζητοῦντας, καὶ ἀφανίσει σπεύδοντας.

Ἐκτενωῶς ἰκέτευε πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῆς σῆς νήσου, εἰρηναίαν ταύτην τηρεῖν, καὶ λυτροῦσθαι πάντων, δεινῶν τε καὶ κινδύνων, Ὁσίων νέων δόξα, θεῖε Γεράσιμε.

Δέχου ταῖς πρεσβείαις Παμβασιλεῦ, τοῦ θεράποντός Σου, Γερασίμου νῦν τοῦ σεπτοῦ, καὶ τὴν ποιμνὴν ταύτην, ἀπήμονα συντήρει, ἐχθίστων πάσης βλάβης, ὅπως δοξάζῃ Σε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλπίζοντες εἰς Σε, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τῶν Ὁρθοδόξων προστάτην καὶ ἐν σώματι ἄγγελον, καὶ θαυματουργὸν θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπέληφεν, ἰαμάτων τὴν ἀέναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Τροπάρια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντες, οἱ ἐκ νόσων χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἄλλων παντοίων, δεινῶς θλιβόμενοι νῦν, ἔνθα τὰ ἰάματα, θαυματοβρύτου Σοροῦ, Γερασίμου ἐκβλύζουσιν, ὡς ῥεῖθρα Νειλῶα, σπεύδοντες προσπέσωμεν, γονυκλινωῶς ἐν κλαυθμῶ, ῥῦσαι ἐκβοῶντες σοὺς δούλους, ἐκ πειρατηρίων καὶ νόσων, καὶ παντοίων θλίψεων, Γεράσιμε.

Ὅντως, ἀνεδείχθης ἐκ Θεοῦ, ἄκρος ἀκεστήρ ἀντιλήπτωρ, τὰ πάθη πάντων πρὸς σέ, πόθου τε καὶ πίστεως, προσπεφευγόντων θερμῶς, ἀναργύρως ἰώμενος, Γεράσιμε θεῖε· ὄθεν σοῦ δεόμεθα, περιπτυσσόμενοι νῦν, θείαν σου Σορὸν καὶ βοῶντες, οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς λιταῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων ἐλευθέρωσον.

Πάντας, ἡμᾶς οἴκτειρον Ἄγνη, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ καὶ Παρθένε, προσπεφευγόντας ἐν Σοί, καὶ Σοῦ τὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντας θερμῶς, Σὸν οἰκέτην προβάλλοντες, Γεράσιμε θεῖον, πρέσβυν νῦν πανάριστον, οὗ ταῖς εὐχαῖς τῶν δεινῶν, ῥῦσαι καὶ φθορᾶς καὶ κινδύνων, καὶ ἐπιτυχεῖν Βασιλείας, Σοῦ Υἱοῦ ἀξίωσον δεόμεθα.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

